

Nr 956

Av herrar **Larsson** i Umeå och **Sellgren**, om åtgärder för att öka användningen av ved som råvara.

(Lika lydande med motion nr 817 i Första kammaren)

Inlandsbanans sträckning genom de tre nordligaste länen går genom stora skogsområden där på grund av det geografiska läget och stort avstånd till förädlingsindustrier skogsavverkningarna avstannat. Man har skapat vidsträckta s. k. 0-områden där skogsbruket helt upphört. Detta har skapat en besvärande brist på arbetstillfällen samtidigt som man har en värdefull råvara som inte tillvaratas. Utvecklingen går mot allt större 0-områden, vilka från början varit belägna i huvudsak väster om Inlandsbanan men nu utvidgats till stora arealer öster om bansträckningen. Stora tillgångar av värdefull vedråvara står nu till ingen nytta. Ägoförhållandet inom området är splittrat på statens, enskildas och samfälligheters innehav av skogsmark. Staten är den största ägaren inom det nordliga området. Genom statligt initiativ borde därför en undersökning komma till stånd om möjligheterna att tillvarata skogsråvaran inom de 0-områden som skapats. Ett utnyttjande av Inlandsbanans outnyttjade kapacitet hör till bilden vid en ekonomisk bedömning av lönsamheten. Den besvärande undersysselsättning som finns inom området måste på något sätt bemästras, och ett verksamt medel skulle här vara att i skogsbruket åter skapa arbetstillfällen som nu genom nedläggandet av skogsbruket upphört. Då samhället har ansvar för att befolkningen ges utkomstmöjligheter och samhället har ett extra stort ansvar genom sitt ägoförhållande bör en snabb utredning göras om det skulle vara möjligt att åter få i gång skogsbruk inom dessa drabbade områden. Utredningen bör syfta till att få i gång industriell verksamhet baserad på råvarutillgången eller att på annat sätt nyttiggöra råvaran exempelvis genom ekonomiskt stöd till transportkostnaderna.

Industriell verksamhet kombinerad med skogsbruk som baseras på befintlig råvarutillgång utgör visserligen endast en del av de åtgärder som behövs för att trygga befolkningens försörjningsunderlag men utgör dock ett betydande tillskott.

Ett industriellt utnyttjande av vedråvaran bör ske i så nära anslutning till råvaruområdet som möjligt, och då synes Storumanområdet vara en central punkt. En första åtgärd bör därför vara att undersöka råvarutillgången för att sedan bedöma en förädlingsindustris lönsamhet.

Med stöd av vad som ovan anförts får vi hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär en skyndsam utredning av tillgången på vedråvara,

att utredningen begränsas till områden i anslutning till Inlandsbanans sträckning genom de tre nordligaste länen med Storuman som centrum, samt

att utredningen framlägger förslag till att vedråvaran antingen användes i till området lokalt bunden industri eller transporteras till kustindustri, varvid bör beaktas det råvarubehov som redan befintlig eller planerad industri inom området har.

Stockholm den 28 januari 1970

Sigvard Larsson (fp)
i Umeå

Rolf Sellgren (fp)